

תأليف: سوزانا آيزرن النصّ العربيّ: ناردين ضوّ
 رسوم: دانيال مونتيرو غالان
 הולצה
 الفئة العمرية: الصفّ الثاني

נشاط مع الأهل

- נשגג طفلنا على قراءة الرسائل بصوت عال، وعلى التفكير بحيوان آخر يهتف له ساعي البريد: "يا رسالة لك!" من المرسل؟ وماذا يمكن أن تحوي الرسالة؟
- ساعي البريد وحيد رغم أنه مشغول طوال اليوم بتوزيع الرسائل. نتحدث حول معنى أن يكون الإنسان وحيداً. بماذا يشعر؟ هل نشعر أحياناً أننا وحيدون؟ متى؟
- نفكر في شخص نعرفه نشعر بأنه وحيد. كيف يمكن أن نخفف من وحدته؟ قد نزوره بأوقات متقاربة، أو نحمل له طعاماً يحبّه، أو نرافقه في نزهة، أو نقوم بعمل يسليه ويفرحه.
- نتحدث عن أنواع الرسائل المختلفة التي يتبادلها الناس، من رسائل ورقية إلى إلكترونية في عصرنا هذا، وعن طرق تبادل الرسائل عبر العصور. من الممتع أن نسطح طفلنا إلى مكتب البريد لنتفقد معاً رسائلنا، ونقوم بإرسال أخرى.
- "يا أمي رسالة لك!" نصمم معاً صندوق بريد بيتي من علبة كرتونية، ونكتب رسائل لبعضنا. أحياناً يسهل علينا أن نكتب ما نستصعب قوله، وقد تسعدنا رسائل شكر وحب قصيرة.
- غابة ساعي البريد مليئة بالحيوانات الغريبة التي تدعونا مع طفلنا للتعرف عليها.
- كيف وصلت الرسالة إلى حقيبة ساعي البريد؟ نتتبع معاً الفأر الصغير ونحن نتأمل الرسومات الجميلة والخاصة بهذا الكتاب.

אִפְקָר לַדְּמִיג הַכְּתָב בַּיַּסְּפֵ

- נְתַמֵּל מְעָ גִּלְפֵ הַכְּתָב הַמְּפֻתָח, וְנוֹצַח מְהֵנָה "סַעִי הַבְּרִיד". הֵל נְרַה בַּיַּ חַרְאֻתָנָא? כִּיִּפ תַּסְלַנָּא הַרְּסָאֵל עֵאדָה? אִי חַיּוֹנָנֹת נְרִי בַּיַּ הַרְּסָמָה?
- חֵלָל קְרֵאָה אֻלְפֵסָה לְתַלְמִיד, נְתַתֵּיב הַפֶּאָר אֲדִי יַלְחֻק בַּסַּעִי הַבְּרִיד בַּיַּ כָּל הַרְּסוֹמָת.
- נְפֻכֵּר בְּכַאֲנָת אֲחֻרִי בַּיַּ הַגֵּבָה יַנְקֵל סַעִי הַבְּרִיד הַרְּסָאֵל לְהָא, וְנִבְתַּקֵּר רְסָאֵל בֵּינְהָא. נְפֻכֵּר בְּתַחֲיָת נְסִתְהֵל בְּהָ הַרְּסָאֵל, מִתֵּל: עִזִּיזִי/אֻדִּיקִי/כָרִי... קֵד נְרַגֵּב בְּתַמְנִיל אֲדוֹרַר הַזֶּה הַכַּאֲנָת וְהִי תֻקְרָא רְסָאֵלְהָ.
- מִן הַכְּמִיל אֲנִי נַסְנַע סַנְדוּק בְּרִיד מִן עֵלִיָּה כְרֵתוֹן נַצַּעֵה בַּיַּ הַסְּפֵ. יַמְכֵּן אֲנִי נְכַתֵּב לְכָל תַּלְמִיד רְסָאֵלָה קְסִירָה עֵן שַׁפָּה נְחִבָּהּ בֵּי, וְקֵד יַרְגֵּב הַתַּלְמִיד בַּיַּ כְּתָבָהּ רְסָאֵל כֵּזֶה לְבַעֲזֵהֶם, מַע הַאֲנִתְיָה טַבְעָא בְּאֵלָא יֻסְתַּתְנִי אֲחַד מֵנְהֶם.
- נְתַתְּחַדֵּת חוֹל מַעֲנֵי הַוַּחֲדָה. בַּמָּאָה יַשְׁעֵר הָאִנְשָׁן הַוַּחֲדָה? וְהֵל נְשַׁעֵר בְּזֵלֵךְ אֲחִינָא? הֵל נְעֵרַף אֲשַׁחְסָא וְחִידִין? כִּיִּפ יַמְכֵּן אֲנִי נַסְלִיבֵהֶם וְנַחְפֵּף מִן וְחַדְתֵּהֶם?
- נְתַעֲרֵף עַלִי וְסָאֵל נַקֵּל הַרְּסָאֵל בַּיַּ הַמָּאֲזִי (אֲבִתְדָא מִן הַחַמָּא הַזָּאֵל) וְחַתֵּי יוֹמָנָא הַזֶּה. מִן הַכְּמִיל אֲנִי נַעֲדָה חֵרִיטָה בְּמַחְפָּטַת תַּרִיחִיָּה נַעֲלָפָהּ בַּיַּ מְמָרָת הַמְּדַרְסָה לְנַשְׂרָקְהָ מַע הַכְּמִיַע.
- נְזוֹר מַכְּתַב הַבְּרִיד בַּיַּ בְּלַדְתָנָא, וְנַתְּרַף עַלִי חֵדְמָתֵה.
- בַּיַּ הַקְּסָהּ חַיּוֹנָנֹת תֹּאֲלָפָהּ, וְאֲחֻרִי גְרִיבָה עֵנָא. הִיא נְתַעֲרֵף עֲלֵיהָ.
- נְלַתְנַף עַלִי הַאֲלוֹאֵן בַּיַּ חֲלָפִיָּת הַרְּסוֹמָת מִן בְּדִיאָה הַכְּתָב עַלִי אֲחֻרֵהּ, וְאֲלִי תַדֵּל עַלִי אֲוֻקָת מַחְלָפָה מִן הַנְּהָר.
- רְסוֹמָת הַכְּתָב חַאֲסָה וְכִזְבָּה. נַדְעו הַתַּלְמִיד עַלִי אַחְתִּיבָר רְסָמָה אַחְבּוֹהָ, וְאִסְמַע רֵאִיבֵהֶם בֵּינָהּ.